

Merverdiavgift – tar praksiseiere en unødvendig risiko?

Skulle du ha krevd moms når praksisen leies ut til assistenttannlegen? Alle som har avgiftspliktig salg eller utleie er i utgangspunktet forpliktet til å kreve opp merverdiavgift. For å gjøre dette må virksomheten registreres i avgiftsmanntallet, og virksomheten må innrapportere avgift i terminvise oppgaver.

Tannlegetjenester kan omsettes til pasient uten merverdiavgift, fordi slike tjenester er spesifikt unntatt fra avgiftsplikt i merverdiavgiftsloven. I tillegg til avgiftsfritt salg av tannlegetjenester til pasient, kan også eier av tannklinikk avgiftsfritt leie ut praksisen. Dette skjer typisk ved utleie til assistenttannleger.

Det er imidlertid en begrensning på hvor stor utleieandelen kan være før praksiseier er forpliktet til å kreve opp merverdiavgift av vederlaget som kreves opp fra assistenttannlegen.

Forutsetningen for avgiftsfriheten er at mer halvparten av utleiers inntekter stammer fra omsetning av helsetjenester som er unntatt fra avgiftsplikt, at utleier jobber i klinikken selv, og at vedkommende helt eller delvis er eier.

Hvis mer enn halvparten av utleiers/eiers inntekter kommer fra den avgiftspliktige utleien omfattes ikke vedkommende av avgiftsfriheten, og utleier blir dermed forpliktet til å kreve opp merverdiavgift av vederlag fra leietaker. Dette forutsetter at praksiseier registreres for merverdiavgift, og at det beregnes moms av vederlaget.

Det veldig er mange praksiseiere som skulle ha vært registrert og som skulle ha krevd opp moms av vederlaget.

Hvordan unngå dette?

Fellesskrivet bygger på den forutsetning at leietaker (typisk assistenttannlegen) leier hele eller deler av klinikken og at praksiseier står som utleier.

En mulig løsning for unngå dette vil etter min oppfatning være å «se» på selve denne utleiekonstellasjonen. I dag fungerer det i stor grad slik at leietaker «mottar hele vederlaget» fra pasienten. Leietaker beholder en andel selv, og overfører en del til utleier, som et leievederlag for bruk av klinikken, pasientporteføljen osv.

Istedenfor en slik utleier/leietaker

konstellasjon bør etter min oppfatning hele vederlaget tilfalle eier, deretter bør en andel av vederlaget utbetales til assistenttannlegen for utført arbeide. På denne måten vil praksiseier falle helt utenfor forholdene omhandlet i fellesskrivet.

Årsaken er at assistenttannlegen ikke lenger vil betale vederlag til eier, assistenttannlegen vil derimot motta vederlag for utført arbeide.

Ovenstående scenario minner imidlertid mer om en ansettelsessituasjon enn utleietilfellet gjør, praksiseier bør derfor passe på at kontrakt mellom praksiseier og assistenttannlege utformes på en måte som gjør at man faller innenfor de vilkår som tidligere er satt opp for å unngå arbeidsgiveravgift.

Gjør man dette riktig vil man etter min oppfatning unngå hele problematikken vedrørende merverdiavgift.

*For PraksiseierForeningen
Jørgen Bull
advokatfullmektig*